

Dolnolukavický Hlasatel

ČASOPIS PRO DOLNÍ LUKAVICI, KRASAVCE, LIŠICE, SNOPOUŠOVY

Z OBSAHU:

NA OÚ PROBÍHÁ SKARTACE
KULTURNÍ AKCE NA LUKAVICKU MAJÍ ÚSPĚCH
SDH DOLNÍ LUKAVICE OSLAVILI 135. VÝROČÍ
V DOLNÍ LUKAVICI MÁME STŘEDOMOŘSKOU ZAHRADU

Vítězslav Opálko, starosta

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, zastupitelstvo obce dne 9. června na svém veřejném zasedání schválilo kromě jiného hospodaření obce za rok 2021, závěrečný účet obce bez výhrad a účetní uzávěrku. Z dalších zprávy o kontrole hospodaření je zřejmé, že aktuálně obec disponuje finančními prostředky ve výši 30,5 mil. Kč. Podařilo se mně v Komerční bance uzavřít bezrizikový (ne investiční) termínovaný vklad, na který obec vložila 25 mil. Kč. Při současných úrokových sazbách činí úrok za 1 rok cca 900.000 Kč.

Proces tvorby zásadního rozvojového dokumentu obce se dostal do poslední fáze. Po jeho veřejném projednání a vyhodnocení připomínek obdržela obec pokyny pro úpravu návrhu územního plánu po veřejném projednání a vyhotovení čistopisu zpracovatelem. Ten byl zastupitelstvu obce předložen k posouzení a vydání. Dne 9. 6. 2022 byl územní plán obce DL na veřejném jednání zastupitelstva obce ve Snopouševě vydán.

Dne 10. června byla zveřejněna veřejná vyhláška – OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OPATŘENÍ OBCNÉ POVAHY – ÚZEMNÍHO PLÁNU DOLNÍ LUKAVICE.

Do Územního plánu Dolní Lukavice lze nahlédnout po dobu vyvěšení této vyhlášky: způsobem umožňující dálkový přístup na webových stránkách Města Přestice (www.prestice-mesto.cz), doručování veřejnou vyhláškou) a internetových stránkách obce Dolní Lukavice (www.dolni-lukavice.cz), na městském úřadě Přestice, odboru

výstavby a územního plánování, č. dv. 105, doporučujeme využít úřední dny Po, St. 7.30–12.00 a 13.00–17.00 hodin, jinak dle telefonické dohody (tel. 377 332 549, e-mail: hocmannova@prestice-mesto.cz) a na OÚ Dolní Lukavice.

Děkuji všem zastupitelům, kteří si našli čas a na tvorbě a posuzování územního plánu se po celé volební období aktivně podíleli!

Přeji vám sobě slunné léto bez mráčků na obloze i na duši.

Ing. Michal Švec

SLOVO ZASTUPITELE

Vážení spoluobčané, dovoluji mi, abych se s vámi s koncem volebního období podělil o zkušenosti, které jsem za dobu téměř čtyř let v zastupitelstvu obce nabyt, a přiblížil vám tak alespoň částečně jeho dění.

Letos tomu bude sedm let, co bydlíme v Dolní Lukavici. Tuto obec jsme si vybrali asi jako většina nových obyvatel kvůli umístění a občanské vybavenosti. I když jsme tu na začátku téměř nikoho neznali, díky kulturním akcím, se to postupně změnilo.

Když jsem byl osloven panem starostou, zda-li bych neměl zájem ucházet se o místo

v zastupitelstvu, po krátkém váhání jsem nabídku přijal. Představu o fungování zastupitelstva jsem měl, ale po úvodních několika setkáních jsem pochopil, jak moc je řízení obce „svázané“ a legislativně omezené. Osoba starosty není všemocná a členové zastupitelstva jen bez zodpovědnosti nezvedají ruce pro připravené návrhy. K jednotlivým rozhodnutím a tématům je potřeba nastudovat mnoho podkladů a případně vést diskusi vedoucí k dosažení většinového názoru.

Protože nejsme nikdo vševědoucí, máme možnost využívat a mnohdy využíváme před svými rozhodnutími rad a služeb třetích stran (právní poradenství, auditorské služby, odborné znalecké posudky či jiné služby). Z podstaty složení zastupitelstva (1 uvolněný člen, 8 neuvolněných) dochází často k rozdělování členů do pracovních skupin – komisí. Jmenování poradních a jiných komisí je v souladu se zákonem o obcích. Často tyto komise fungují nezávisle a ostatním zastupitelům jsou následně předkládána doporučení a výstupy jako podklady k jejich následnému rozhodnutí. Zastupitelstvo jedná na téměř pravidelných veřejných jednáních čtyřikrát ročně, místa konání se pravidelně střídají. Členové zastupitelstva absolvovali nespočet pracovních jednání, ať už před pravidelnými veřejnými jednáními, tak i mimo ně k dané aktuální problematice (následky škod způsobenými vlivy přírody, Covid19, obížděná trasa přes naši obec apod.).

I když je naše obec v celostátním měřítku „malá“, penzum práce a povinností, jež jsou nutné splnit, jsou v každém případě nemalé. V relativně skromném (co se počtu týče) složení stálého osazenstva OÚ, k tomu sedm neuvolněných členů

zastupitelstva, jenž mají i svá zaměstnání, je nutno splnit úkoly a povinnosti nejen samosprávně, ale i místní, jež odpovídají místním specifickým potřebám, přáním, situacím.

Děkuji za tuto možnost, zkušenost a setkání se s realitou často se lišící od představ přímo nezapojených lidí, kteří mnohdy vidí velmi jednoduchá řešení, která však optikou obce a nutnosti dostat legislativním požadavkům nejsou proveditelná.

Přeji vám všem krásné léto

DĚNÍ V OBCI V OBRAZE

Na OÚ probíhá skartační řízení. Po důkladném rozdělení dokumentace dle skartačních znaků si pro část dokumentace přijel Archiv Blovice a část byla odvezena do spalovny, neboť skartační lhůta již vypršela.

Ve státní svátek dne 8. 5. se konal cyklistický závod Západočeské amatérské ligy.

Sběr nebezpečného a objemného odpadu jsme organizovali 30. dubna.

Likvidace dřevní hmoty štěpkováním do biokontejnerů. K této činnosti jsou nápomocni brigádníci. S výkonným strojem velkou část rozštěpkovala také externí firma.

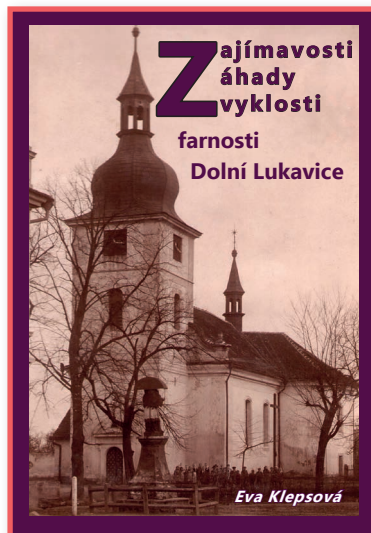

1. června se konala sbírka pro Diakonii. Děkujeme všem, kteří přispěli.

ZAJÍMAVOSTI, ZÁHADY, ZVYKLOSTI FARNOSTI DOLNÍ LUKAVICE

Kniha podává ucelený obraz o minulosti a zajímavostech farnosti Dolní Lukavice. Zabývá se sakrálními a lidovými památkami farnosti, nahlédnete do životů farářů a zámeckých kaplanů. Zavítáte do časů, kdy se v lukavickém kostele konaly šlechtické křty a pohřby do krypty. Jedna z kapitol je věnována patronům kostela, majitelům panství Dolní Lukavice, kteří se o patronátní kostely starali do roku 1945.

Vaši pozornost si jistě získá zajímavý popis fary a špitálu s uvedením osazenstva v daných letech. Není zapomínáno ani na vysvětlení křesťanského pojetí roku a jednotlivých pojmů spojených s církevní tematikou. Nejobsáhlejší kapitola je věnována pamětníkům, kteří čtenáři sdělují své vzpomínky a zážitky. Ještě větší autenticitu knize dávají doslovné přepisy dobových zápisů v kronikách a soukromé písemnosti lukavických farářů adresované několika farníkům. Lukavický kostel a farnost skrývají mnoho tajemství, která objevíte na stránkách této knihy. Knihu si je možné zakoupit na OÚ Dolní Lukavice za 300 Kč.

ZPRÁVY ZE ZŠ A MŠ

Mgr. Eva Kučerová, třídní učitelka II. třídy

Přes covid, distanční výuku ke skvělým výsledkům

Žáci druhého ročníku měli velmi těžký začátek povinné školní docházky na základní školu. Naučit se psát a číst formou distanční výuky bylo pro děti, rodiče i učitele opravdu obtížné a vyčerpávající. Společnými silami a výbornou spoluprací s rodiči se podařilo dostat děti, dnes žáky druhého ročníku, na vysokou úroveň znalostí ve všech předmětech. Pochvalu si zaslouží i za krásné práce ve výtvarné výchově a v pracovním vyučování. Také velmi rádi a pěkně zpívají.

Během tohoto roku se mnozí zúčastnili několika veřejných vystoupení s pěveckým souborem Lukaváček a sportovních soutěží, absolvovali plavecký výcvik v Plzni. V květnu jsme navštívili představení Křemílek a Vochomůrka na Malé scéně divadla J. K. Tyla v Plzni. Začátkem června jsme byli na školním výletě s názvem RUSALKA. Jeli jsme s dětmi 4. ročníku. Cílem naší cesty byly Chudenice. Paní učitelka Ivana Kvíderová pro nás se svými žáky připravila zajímavý program. Čtyři žáci čtvrtého ročníku vytvořili družstva, do kterých zapojili i žáky druhého ročníku. Každý žák dostal plánec trasy a deset zajímavých úkolů, které v průběhu cesty plnil. Trasa vedla od zámku lesem k americké zahradě až na Bolfánek. Délka trasy byla asi šest kilometrů. Odměnou byla vyhlídka z věže na okolí a občerstvení v malém bistro. Druhý den jsme si výlet vyhodnotili a pustili si krátkou pohádku o Rusalce. Děti se seznámily s dějem opery a poslechly si ukázkou operního zpěvu v písni Měsíčku na nebi hlubokém. Myslím, že jména Jaroslav Kvapil, Antonín Dvořák a Rusalka zůstanou všem dětem navždy spojené s krásným školním výletem do Chudenic. Děkujeme touto cestou Mgr. Zoře Sommerové, která naši školu věnovala CD nosič s operou Rusalka – animovaná verze pro mladší žáky (na vzniku CD se podílely vnučka a dcera paní Sommerové). Zhlédnutí opery ve třídě bylo příjemným zakončením školního výletu do kouzelných míst jejího vzniku.

Ještě jsme zvládli environmentální dopoledne s programem Tonda Obal na cestách, Zahradní slavnost a pak už jen AHOJ školo a hurá na prázdniny!

Mgr. Hana Skálová – třídní učitelka III. třídy

Lekce plavání 3. a 4. ročník

Žáci 3. a 4. ročníku měli možnost v tomto školním roce nahradit část výuky plavání, o kterou v loňském školním roce díky covidu přišli. Každou středu (až do 15. 6.) navštívili plavecký bazén v Plzni, kde absolvovali celkem 5 lekcí pod dohledem zkušených instruktorů plavání. Děti byly rozděleny do družstev podle úrovně plaveckých dovedností. Pro mnohé žáky je plavání jeden z nejoblíbenějších předmětů, na který se vždy těší. Mnozí udělali velké pokroky a i ti, kteří nemají vodu příliš v lásce, vykazují velmi dobré plavecké výsledky.

Poslední lekce plavání je ukončena plaveckými hrami, závody a předáním diplomů.

Při plavání děti překonávají různé psychické zábrany. Zvládnutí těchto bariér vede k posilování vlastností jako je houževnatost, cílevědomost, překonávání překážek, sebeovládání, kázeň a zároveň i osamostatňování se. Dětem se tak zvyšuje pocit sebedůvěry a sebevědomí.

Mgr. Lenka Hajšmanová, DiS.

Děkujeme za spolupráci a přizeň a přeje-
me všem čtenářům krásné léto.

V ZŠ Dolní Lukavice proběhlo hasičské cvičení.

KULTURA - POZVÁNKY

Barokní perly Přesticka

Barokní zastavení na zámku v Dolní Lukavici proběhne 28. 7., k vidění bude výstava obrazů Mildy Kasla, autorské čtení Evy Horové a hudební doprovod Alena Kozáková (kytara) a Petr Vrobel (mandolína).

LETNÍ BAROKNÍ FESTIVAL 2022

Barokní perly Přesticka

26. 7. - 30. 7. 2022

Začátek vždy od 18.00 hodin

pět interaktivních zastavení na velmi atraktivních barokních místech Přesticka

26. 7. kostel sv. Ambrože Vícov

komentovaná prohlídka s Mgr. Michalem Tejčkem

divadelní představení - „Dryáčnice aneb Čtyři kozy v bylinách“ Geisslers Hofcomedianen

27. 7. kostel sv. Prokopa Nezdice

barokní koncert Miriam Čížkové

Klavírní doprovod - Táňa Vaněčková, Mluvené slovo - Jiří Hlobil

28. 7. zámek Dolní Lukavice

výstava místního malíře Milana Kasla, barokní básně Evy Horové

barokní hudební zastavení - Alena Kozáková (kytara), Petr Vrobel (mandolína)

29. 7. zámek Příchovice

komentovaná prohlídka s odborným výkladem se zámeckým pánem doc. Ing. Jiřím Patočkou, CSc.

komorní koncert Vlad'ky Bauerové

30. 7. Masarykovo náměstí Přestice

výstava votivních tabulek žáků výtvarného oboru ZUŠ Přestice, barokní ohňostroj

divadélko pro děti - „Adámek mezi broučky“ Loutkové divadlo Třemošná

POZVÁNKY

26. 6. Lukavická pouť – pouťová mše svatá od 9.00 hodin

23. 7. Mexický večer v Chovatelně od 20.00 hodin

27. 8. Motosraz ve Snopoušovech od 14.00 hodin

10. 9. Lukostřelecký turnaj v Chovatelně

KULTURA - PROBĚHLÉ AKCE

Oslavy osvobození v Dolní Lukavici a křest nové knihy

Pirátské odpoledne pro děti i dospělé

proběhlo za velké účasti (cca 150 dětí s doprovodem). Děti si vyzkoušely pirátskou stopovačku, mohly si něco vytvořit v dílničkách, udělat tetování a hlavně se svézt na Sládkovic rybníce korábem nazvaný Mořský krtek.

Nad'a Květoňová, Lenka Zedníková, Irena Hodanová ml.

Podruhé na Lišácké stezce

V sobotu 4. června 2022 v Lišicích oslavily Den dětí Lišáckou stezkou hlavně děti z Lišic i z okolí. Od 16 hodin se postupně sešlo na návsi v Lišicích 32 dětí v doprovodu dospělých. Všichni se postupně vydali plnit 8 úkolů, mezi kterými nechyběla ani Lišická pohádka. Za splnění lišáckých úkolů děti získávaly slepičky, které si mohly proměnit po návratu do cíle v obchodě „U paní lišky“ za vybrané odměny. Dále na ně čekalo opékání buřtů, které pro všechny připravilo SDH Lišice. Na lišické návsi si mohly děti vyzkoušet různé skákové hry na chodníku, chůzi na chůdách, házení míčků, atd. Někteří si cestou nasbírali kamínky, které si mohli na návsi pokreslit. Někdo si je odnesl na památku domů a některé zůstaly u křížku. Kdyby nás v samotném závěru akce nepřekvapil déšť, mohli jsme si ještě užít společných her na návsi či zpívání u táboráku. Těšíme se, že se opět za rok sejdem v takto hojném počtu. Poděkování za odměny patří Obci Dolní Lukavice, dále děvčatům na stanovištích a především těm, co si dětské sobotní odpoledne užili.

Noc kostelů

Po úvodním slovu starosty obce, pan biskup požehnal nové knize „Zajímavosti, záhady a zvyklosti farnosti Dolní Lukavice“. Po požehnání knize následoval hudební vstup v podání slečny Darjy Brunové (příčná flétna) a pana Lukáše Vladaře (klávesy). Autorské čtení bylo prokládáno rozhovorem s panem biskupem. Poté do kostela pro všechny přišli „Dolnolukavičtí páni“ ve zbroji a odvedli je na panskou oratoř. Zde jim ukázali místní raritu - vzácný barokní krb. Závěr slavnostního večera patřil návštěvě lukavické fary (čp. 57), kde ve větším sálku všechny očekával farář P. Peter Hermanovský, který zde vedl degustaci italských vín. Tímto velmi děkujeme majitelce nemovitosti paní Aleně Štindlové, která nám umožnila přístup. Noc kostelů se velmi vydařila a přilákala asi kolem stovky lidí.

Oslavy 135. let založení SDH Dolní Lukavice

se konaly 11. 6. Po ročním užívání byl pokřtěn nový vůz Ford Transit, dětské kategorie předvedly útok, v klubovně byla vystavena historická výzbroj. Slavnostní den provázela k tanci a poslechu Hájenka. V chovatelně večer vystoupila skupina Harlet.

Mgr. Nadě Květoňová

HUDEBNÍ SOUBOR LUKAVÁČEK

vystoupil v pátek 29. května 2022 na Tělocvičné akademii T.J.Sokol Přeštice. Společně s pěveckým sborem Skaláček děti zazpívaly pásmo oblíbených písniček a nechyběla ani sokolská píseň „Vzhůru škol letí“. Děti z Lukaváčku jste ještě mohli slyšet 21. května 2022 na kulturní akci v chovatelně v Dolní Lukavici.

Dušan Kindl

ČINNOST V MS LUKAVAN

Ani v zimním období myslivci nelenili... Do konce března chodili pravidelně příkrmovat zvěř. Každý člen sdružení dostal přidělený krmelec. Před odchovem srnců se konala členská schůze. V dubnu se myslivci podíleli na odlovu černé zvěře. Důvodem bylo setí kukuřice a hrachu. V dubnu a květnu proběhla oprava odchovny bažantů v Lišicích.

ROZHOVOR

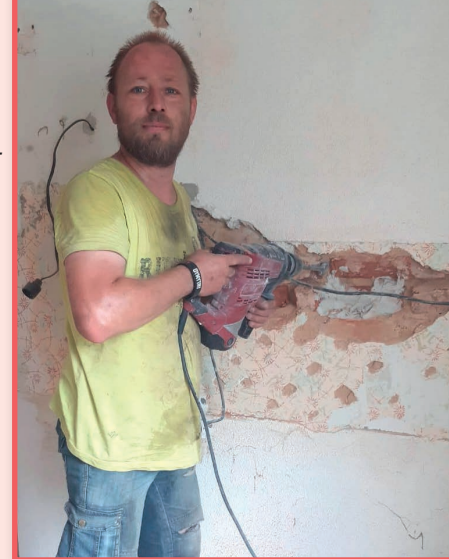
se Stanislavem Tampou (*1981), hodinovým manželem, žije s rodinou v DL

Již deset let vedeš firmu „Hodinový manžel Standa“, co tě k tomu přivedlo?

Máš pravdu, začátek uvádím rok 2012, ale skutečný začátek byl už dřív. Měl jsem příbuzného, který byl velmi podnikavý a činorodý, ale zároveň mu jeho zdravotní stav nedovoloval, aby mohl vše zvládat sám. Takže jsem mu kromě jiných příležitostně pomáhal. To mi bylo tak 15, možná i míň. Sice jsem neměl zkušenosti, ale zato chuť a on mi dal tu možnost a důvěru, i když mnohdy jsme oba věděli, že něco dělám poprvé. Samozřejmě jsem dostával i zaplacení, nebo jiné benefity. Už tehdy jsem si uvědomil, že příčinnivost mi může docela vylepšit příjmy, a tak jsem dál, zejména později při práci vyhledával různé brigády a pomocné práce. V průběhu let jsem si navíc dodělal druhý výuční list, obor elektrikář, takže se pořád posouvám dál.

S jakými činnostmi jsi schopen pomoci?

Jsem schopný pomoci s pracemi okolo domu, nebo zahrady, ať už jde o sekání trávy, úpravy živých plotů, vertikutace, stříhání ovocných stromů, řezání a sekání dřeva, případné kácení menších stromů nebo třeba odvoz bioodpadu. Také třeba natírání, nebo vyklízecí práce s odvozem. Anebo jsou to práce uvnitř, například smontování nábytku, přivrtání poliček, garnýží, obrazů, koupelnových doplňků, nebo i výměna baterie. A samozřejmě elektro práce. Je to různorodé a je toho hodně. Pořád k tomu přistupuji jako v těch 15 letech, zákazník řekne, co potřebuje, a já posoudím, jestli to zvlád-

nu. Jen dnes s větší dávkou soudnosti.

Jaké činnosti jsou zákazníci nejvíce požadováni?

Abych to shrnul, z venkovních prací asi vede sekání trávy a vyklízecí práce, a z prací uvnitř převládá montáž nábytku a kotvení do zdí, případně stropů.

Tvá klientela - jsou to jen ženy? Nebo komu všemu pomáháš?

Řekl bych, že ženy převládají. Z těch mladších to bývají ženy bez partnera, anebo s partnerem, který není až tak zručný, případně je příliš pracovně vytížený. A ze starších je to asi vyrovnané. Pro zajímavost, nejmladšímu zákazníkovi je 22 a nejstarší zákaznici 93. A mám mezi zákazníky i firmy a SVJ, tam to bývají nárazové různorodé údržbářské práce.

Je ještě něco, co by si se chtěl naučit a pak jim pomáhat?

Určitě udržet krok s dobou a pracovními postupy v pracích, které dělám a samozřejmě ve svém oboru elektrikáře. Rád bych také omladil vybavení, abych některé práce mohl dělat efektivněji.

Mgr. Eva Horová

ZAPOMENUTÉ OSOBNOSTI – 15. ČÁST

Hugo Damian ze Schönbornu (1916-1979)

Narodil se jako jediný syn hraběte Karla Jana Schönborna-Wiesentheid (1890–1952) a jeho první manželky Alžběty Nosticové-Rieneckové na zámku v Dolní Lukavici 22. září 1916. O tři dny později byl v lukavickém kostele pokřtěn od faráře P. Vojtěcha Kellnera jako Maria Hugo Damianus Adalbertus Josefus Hubertus Mauritius von Schönborn. Měl dvě sestry: Marii Johannu (*1915) a Marii Annu (*1919). Rodiče se roku 1920 rozvedli a otec se oženil ještě třikrát. Dětství malý Hugo prožil s matkou.

Jako rakouský občan narukoval do Wehrmachtu a odmítal se stát důstojníkem. Bojoval v bitvě o Stalingrad. Byl však vážně zraněn a jako jeden z posledních vyvezen z kotle do zázemí. Po uzdravení sloužil na západní frontě. V roce 1942 se na koktejlovém večírku v Praze seznámil s Eleonorou Ottilií, svobodnou paní von Dobelhoffovou (1920–2022), a následně 10. května 1942 se s ní oženil. Po sňatku musel odjet zpět na frontu. S manželkou měl čtyři děti: Philipa (*1943), Christopha (*1945, kardinál), Barbaru (*1947) a Michaela (*1954). V roce 1944 dezertoval ke spojencům a u britské armády působil jako tlumočník. Po skončení války se nakazil tuberkulózou. Jeho rodina by v roce 1945 odsunuta do Rakouska a zde se s ní ve stejném roce shledal. V roce 1959 se manželé rozvedli a Hugo-Damian se roku 1963 podruhé oženil, s rakouskou malířkou a lyričkou Johannou Moser-Kohlmayrovou (1935–1999). V posledních letech života se vrátil ke své první ženě, která o něj pečovala až do jeho smrti. Hugo měl rád výtvarné umění. Začínal po vzoru Pabla Picassa, maloval hlavně krajiny a zátiší v surrealistickém stylu a dospěl k abstrakci. Jeho díla bývají dosud dražena v Německu i Rakousku. Zemřel 6. března 1979 ve Vídni. **Jeho portrét také visí s ostatními slavnými osobnostmi ve vstupní hale OÚ v Dolní Lukavici.**

Miloslava Hrdinová

KONEC ŠKOLNÍHO ROKU ZA MÉHO DĚTSTVÍ

Obecnou školu v Dolní Lukavici jsem navštěvovala v letech 1946–1951. V první a druhé třídě nás učil pan řídící Václav Hřebec, který v přízemí staré školy bydlel se svou rodinou. Měli tři děti, z nichž nejstarší Mája (Marie) se mnou chodila do třídy. Ve třídách se topilo ve vysokých železných kamnech uhlím. Na zdi byl dlouhý věšák s jednotlivými věšáky na kabáty. Na čelní stěně byla dvoudílná černá tabule. Vedle tabule na levné straně byl stůl s židlí pro vyučujícího a nad ním visel obraz prezidenta E. Beneše. Na pravé straně stálo v kovovém stojanu smaltované umyvadlo s vodou a houbou na mytí tabule a nad umyvadlem visela malá dřevěná polička na křídou. Mezi prvním a druhým oknem visela zarámovaná fotografie T. G. Masaryka s černou páskou přes roh obrazu. Lavice byly bytelné, dřevěné a psací plocha byla vcelku s plochou sedací. Všechny pak byly napevno spojeny do dvou stejných řad. V jednom oddělení seděla děvčata, ve druhém kluci a mezi nimi byla ulička. V horní části psací plochy byl pro každého žáka do otvoru vsazen kalamář s inkoustem (bez uzavírání) a vedle žlábek na odkládání násadky s perem. Při příchodu do školy byla kontrolována čistota žáků – ruce, uši, krk a pan řídící Hřebec nám říkal, že má-li někdo záplatované, ale čisté a upravené oblečení, nemusí se stydět. V přízemí se nacházely chlapecké toalety – místnost s asfaltem natřenou stěnou a žlábkem pod ní. Další byly zděné malé kabinky, kde byla od zdi ke zdi dřevěná deska s kulatým otvorem a poklopem.

Konec školního roku patřil vycházkám a výletům. Chodívali jsme do okolí, např. do kamenické dílny pana Urbana nebo za keramikou do Horní Lukavice, na Zlín, na Ticholovec. Ve vyšších třídách jsme jezdili na autobusové výlety, např. na Karlštejn, Křivoklát, Hlubokou s loveckým zámčkem Ohrada. Také jsme se mnohdy učili venku. Jednou jsme měli hodinu čtení s paní učitelkou Marií Viktorovou přímo na louce pod hřbitovem (louky kolem řeky k Lišicům). Také jsme jen tak šli na vycházku např. do Krasavce či Snopoušova – snad to bylo i místo tělocviku, který jsme za mého dětství neměli. Ve škole nebyla tudíž ani tělocvična a kdo chtěl, cvičil v Sokole. Oddíl dívek vedla paní Vlasta Hanzlíková z čp. 111. Na konci každého školního roku jsme se fotografovali před školou, jen v páté třídě už jsme se s panem ředitelem Klečkou fotili před stromy před zámkem. Vždy byl přítomen třídní učitel, ředitel a pan farář.

DÁRCI KRVE – 3. ČÁST

Dorost českého červeného kříže v Dolní Lukavici

14. ledna 1946 byl založen Dorost Československého červeného kříže v Dolní Lukavici. Důvěrníci se stala paní učitelka Zdeňka Mikšovská. Hlavní myšlenkou bylo posilovat vůli v úsilí o zdraví a sloužit bližním v rodině, škole, obci, vlasti a na celém světě. Od každého člena DČSČK se ihned po založení v Dolní Lukavici vybral příspěvek 2 Kč, základní jmění činilo 294 Kč. Brzy žáci s učiteli navázali styky se zahraničím.

V červnu 1946 obdrželi dopis z Oakland Public Schools. Jednalo se o poměrně častou korespondenci spojenou s výměnou předmětů. Z USA děti dostaly např. 5 krabic dárků (gumy, tužky, vodové barvy, obrázky), 27 sáčků čokoládových bonbonů. Jako poděkování do Ameriky děti poslaly vlastnoručně podepsané pohlednice atd. V lednu 1947 přišel balík od Červeného kříže z Kanady, který obsahoval 43 kg kakaa, 250 kg mouky a 2 770 vitaminových tablet. Paní učitelka Mikšovská do kroniky DČSČK zapsala: „*Maminky žáků vaří kakao, místní pekaři pečou krásné rohlíky, dětem to svědčí, nestůňou.*“ O rok později lukavické děti připravily zásilku do Řecka (hračky, ozdoby) a do Bulharska (cukr). V Bulharsku měli pravděpodobně o cukr nouzi, neboť v kronice je zapsáno heslo: „*Každý den v Bulharsku alespoň 5 kostek cukru*“. DČSČK v Dolní Lukavici zanikl v roce 1951.

Milan Kučera (*1975) ze Snopoušov čp. 25

se k dárčovství krve dostal na vojně, kde krev dávala většina vojáků 2x do roka. Po vojenské službě začal na odběry docházet 3x ročně. Postupem času získal bronzovou, stříbrnou a zlatou plaketu za 40 odběrů. Tím skončil a dnes krev již nedává. Sdělil: „*Krev jsem dával rád s dobrým pocitem, že mohu někomu pomoci. Je to to pro dobrou věc a měl by dávat každý, kdo může ze zdravotních důvodů. Nikdy nevíte, kdy krev budete potřebovat vy sami. Svůj stanovený cíl jsem splnil a teď je řada na mladé generaci.*“

Michal Böhm (*1980) z Lišic čp. 46

začal darovat krev pravidelně od roku 2009. Impulz přišel od kamaráda, který už odběry prošel. Má krevní skupinu A negativní a prošel již celkem 42 odběry. Za bezplatné odběry byl odměněn bronzovou a zlatou medailí Jánského. Krev dává převážně 4x do roka, řídí se

podle aktuálního stavu krevní banky Transfúzní stanice Plzeň. Někdy je jeho krev požadována za konkrétním účelem. Sděljuje: „*Mnohokrát jsem krev daroval nemocnému dítěti. Mám radost, když pomůžu někomu, kdo potřebuje moji krevní skupinu. Novým a místním dárčům doporučuji středeční odpoledne, to je tam nejmeně lidí a procedura je bez ranní fronty. To je ale jen mezi námi.*“

Petr Dvořák (*1980) z Dolní Lukavice

čp. 234 dává krev od roku 2014 a vedlo ho k tomu to, že chtěl pomáhat a být užitečný. Sdělil: „*Po darování mám vždy dobrý pocit. Vzor jsem měl i ve svém tátovi, který byl, dokud mu to zdraví dovalo, také dárce krve.*“ V současné době se může pochlubit 24 odběry. Doma má již stříbrnou medaili prof. Jánského. Má krevní skupinu B-. Na odběry chodí pravidelně a krev daruje na transfúzní stanici v Plzni.

SVĚT JE OPRAVDU MALÝ ...

V únoru mě kontaktoval pan John Maly ze Spojených států amerických. Je to sice Američan, který umí česky říci jen několik základních slov, ale je nositelem příjmení Malý, které se v minulosti vyskytovalo v Dolní Lukavici. Jeho předkové žili v čp. 6 (po chalupě U Předních Škardů), čp. 42 (po chalupě U Zadních Škardů) a v čp. 48. Johnovi příbuzní pocházeli z čp. 6. Zde se 1. září 1848 narodil Josef Malý syn Josefa a Anny Malých. Dle Johnových slov jako první do Chicaga patrně mezi lety 1864-1866 emigroval Josef Malý (*1801). Pracoval jako kovář a dožil se 86 let.

V roce 1872 do USA přišel zbytek rodiny. 9. listopadu 1873 se Josef Malý (1848-1935) v Illinois oženil s Marií Průchovou, rodačkou z Hájů. Spolu vychovali tři děti. V lednu 1877 se Chicagu narodil František Maly. Vyučil se krejčím a na Blue Island Ave si v Chicagu otevřel krejčovství Prucha & Maly. Spolupracoval se svým tchánem. František zemřel ve věku 31 při operaci žlučníku a zanechal za sebou dva malé syny. Františkov bratr John bojoval ve Španělsko-americké válce na Kubě. Frank Malý byl strojní inženýr a navrhoval výtahy na Hooverově přehradě v USA. Johnův otec James Maly (†2015) byl také strojní inženýr. John o něm řekl: „*Když mu bylo 83 let, dokončil studium na vysoké škole. Poukazuje to na jeho houževnatost, odhodlanost a píli. Vždycky mi říkával: Nikdy se nevzdávej svých snů, bez ohledu na to, jak dlouho ti to bude trvat!*“

VĚDĚLI JSTE, ŽE ...?

Pavel Havlíček (*1936) začal soukromě hospodařit před 30 lety?

Chtěl pokračovat v rodinné tradici. Dříve pracoval v JZD. Z družstva jim vrátili, co tam jeho otec dal. Za koně co tam dali, dostali starší traktor, ostatní stroje kupoval později. Na začátku soukromého hospodaření Havlíčkovi měli 4 dojnice, 4 ks (býčci, telata), 4 ks prasnic se selaty. Pavel Havlíček st. hospodařil do roku 1996, kdy odešel do důchodu a hospodářství převzal syn Pavel. Pan Havlíček ale synovi pomáhal při sezónních pracích do věku 80 let. Nyní pan Havlíček ml. obhospodařuje 38 ha půdy (orná půda a louky), pěstuje obilí, kukuřici na siláž a brambory. Obilí předává ZZN Přeštice a zvířata na jatka.

Mgr. Eva Horová

NA SLOVÍČKO SE ...

Zdeňkem Eberlem (*1948), který žije ve Snopoušovech

Jste farářem Evangelické církve metodistické, jak jste se k tomuto poslání dostal?

Jsem farářem, ale už od roku 2015 v. v., tedy ve výslužbě. První polovinu svého života jsem prožil na dráze, tedy u ČSD. Vystudoval jsem dopravní průmyslovku, pak jsem sloužil 6 let jako výpravčí vlaků, při zaměstnání jsem vystudoval Vysokou školu dopravní v Žilině, pracoval jsem jako konstruktér jízdních řádů a tuto práci jsem měl moc rád a neskromně musím přiznat, že jsem ji snad dělal i dobře. Jako křesťan jsem koncem osmdesátých let měl velmi dobrý přátelský vztah s metodistickým kazatelem z Plzně a ten mne ještě před revolucí a po revoluci zvláště začal soustavně přemlouvat, abych šel pracovat do farnosti naší církve v Plzni v oblasti technicko-organizační. V roce 1995 jsem prožil velmi konkrétně povolání do duchovní služby,

aniž bych měl dopředu nějaké ambice. Studoval jsem církevní kurz a ordinováný jsem byl až v roce 2007.

Kde jste působil a nyní působíte?

Za svůj aktivní život v církvi jsem byl na třech místech: v Plzni ve farnosti Plzeň 3 – Maranatha, v Tachově a od roku 2004 v poměrně mladé farnosti Plzeň 1 – Lochotín.

Žijete ve Snopoušovech... jste rodák nebo jste se přistěhoval?

Chalupu jsme ve Snopoušovech kupovali od dětí pana Peška v roce 1994. Je to chalupa „u Mádlů“. Manželka Daniela je z Plzně a já pocházím z Tábora a do

Plzně jsem šel v patnácti do průmyslovky. Takže jsme „náplavy“. V Plzni jsme žili od svatby v nájmech, a když jsme kupovali snopoušovskou chalupu, tak jsme ještě netušili, že tu natrvalo zakotvíme. Ale už před více než dvaceti lety nám to „prorokoval“ pan Karel Černý. Od roku 2014 jsme tu natrvalo.

Je ještě něco, co byste čtenářům chtěl vzkázat, sdělit?

Chtěl bych vám sdělit, jak jsme kupovali naši snopoušovskou chaloupku. V roce 1993 mi v Táboře zemřel tatínek. Do té doby jsme za ním jezdili každých 14 dní. Za půl roku jsme zjistili, že z Plzně do Tábora je to daleko na údržbu domu, ale hlavně zahrady. Rozhodli jsme se po poradě s mým bratrem, který stále žije v Táboře, že dům po rodičích prodáme, protože bratr se přizpůsobil do domu své manželky. A pak jsme v okolí Plzně začali shánět nějakou chalupu. Viděli jsme jich asi za půl roku hodně, ale žádná nesplňovala naše představy o stavu či vzdálenosti. Ale díky tomu jsme docela dobře poznali okolí Plzně asi do 50 km. Za půl roku jsme si řekli: dost!! Do mapy jsme zapíchli kružítko, udělali kolem Plzně kruh asi na 10 kilometrů a řekli Pánu Bohu: „Rádi bychom koupili nějakou chalupu blízko Plzně, ale nejradši v okrese Plzeň-jih. Není tam taková zima jako na okrese Plzeň-sever a není to kraj poznamenaný Sudetami.“ A modlili jsme se za to. V květnu 1994 jsem byl na několikadenní služební cestě v Praze, a když jsem volal domů, manželka mi řekla: „Našla jsem v inzerátu realitní kanceláře chalupu ve Snopoušovech.“ Byli jsme se tam podívat s dětmi a líbí se nám. Až se vrátíš, s realitou tam zajedeme. A bylo to ono. Suchá chaloupka, malá stodola (kvůli střeše), velká zahrada a srnky za plotem. Studna a žumpa. Byli jsme tak vděční!

Mgr. Eva Horová

FOTOHÁDANKA

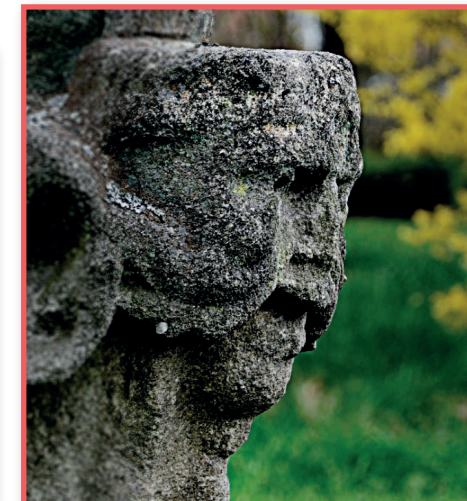
Poznáte, kde je fotka vyfocena?

Řešení: Udolí Luny (osada u Lišic)

ZÁHADNÉ MÍSTO

Poznáte, o co se v DL jedná?

Řešení: Detail sochy v zámeckém parku

Mgr. Eva Horová

NAŠE ZAHRADY

Za krásně upravenou zahradou ve středomořském stylu jsem se vypravila do **Dolní Lukavice čp. 248 k Vendule Nohavcové (*1981) a Janu Cubrovi (*1979)**. Parcelu na stavbu domu zakoupili v roce 2013 a po dokončení stavby paní Nohavcová začala s předzahrádkou. Jelikož je zde nekvalitní jílovitá půda, pod rostliny kupuje kvalitní zahradní zeminu a provádí drenáž. Předzahrádku osázela buxusy, levandulí, svatolínou cipřiškovou, materídouškou plíživou. Všude najdete vesměs voňavé bylinky zasazené mezi kameny. Zahradu paní Nohavcová buduje po částech. Rozšiřuje okrasná zákoutí kolem domu a v zadní části zahrady. Netradiční je také její zákoutí se sukulenty (netřesky). Sdělila: „*Pokouším se pěstovat středomořské rostliny, např. olivovníky. Uvidíme, zda budou v našich klimatických podmínkách schopny přežít.*“

Michal Divišovský

SDH DOLNÍ LUKAVICE USPĚLA V KATEGORII DĚTÍ

V neděli 12. 6. 2022 se v Klatovech konalo **krajské kolo jednotlivců v běhu na 60 m s překážkami v kategorii dětí**. Do krajského kola postoupilo z každého okresu pouze pár závodníků, konkrétně z Plzně-jihu to bylo v každé kategorii 5 soutěžících. Díky skvělým výsledkům v okresním kole konaném 28. 5. 2022 ve Štěnovicích, měla **Dolní Lukavice** svého zástupce rovnou ve dvou kategoriích – z 2.místa postoupil Adam Krs v kategorii starších chlapců a ze 4. místa Vojta Milota v kategorii mladších chlapců. Těto soutěžní disciplíny se u

nás příliš nevěnujeme, protože nám chybí překážky a musíme jezdit trénovat do Dobřan, přesto byl u obou chlapců díky poctivé přípravě vidět před krajským kolem velký pokrok a předvedli výborné výkony. Z krajského kola do kola celorepublikového postupovalo v každé kategorii 9 závodníků. **Vojta Milota** se umístil na krásném 10. místě pouze 0,02 s za posledním postupovým místem. **Adam Krs** v kategorii starších chlapců vybojoval s časem 13,08 s 3. místo z celkového počtu 24 závodníků a bude Dolní Lukavici v září reprezentovat na celorepublikovém kole. Moc oběma chlapcům gratulujeme za skvělé výkony a Adamovi budeme držet v září palce.

Pavel Hajžman

ZPRÁVY Z FOTBALU

Mužstvo mužů se v současné době po 21. kole drží na 2. místě tabulky s 37 body a skórem 49-19. Po absolvování dobré zimní přípravy se nám bohužel vůbec nepovedl start do jarní části sezóny, kdy jsme dvakrát prohráli na hřištích soupeřů z Dobřan (1:0) a Vstíše (2:0). Poté došlo k výraznému zlepšení herního projevu a s tím i související lepší výsledky. V následujících utkáních jsme již nenašli přemožitele a postupně zdolali ve venkovních utkáních Líšinou (1:5), Ptenín (1:4), Soběmkury (1:3) a v domácích utkáních pak Dnešice (6:2), Mantov (4:1) a Merklín (7:1). Hradec „B“-DL 2:6 (2:1). **Nejúspěšnějším střelcem je Zdeněk Pecka s 22 vstřelenými brankami.**

Hráčům a trenérům patří dík za dosažené výsledky i za atraktivní podívanou a zážitky. Děkujeme fanouškům dolnolukavické kopané za jejich přízeň a vytrvalost.

**Pouťový zápas
DL „A“
výběr bývalých hráčů**

**Kdy: neděle 26. 6.
Čas: 14,00 hodin**

Trenérský tým Kuba, Honza a Láďa

Soutěž mladších přípravků v kopané

Od podzimu jsme přihlásili soutěž mladších přípravků, kde budeme měřit síly proti ostatním týmům z okresu. Budeme rádi, když se k nám **přidají nové fotbalistky a fotbalisti ročníků 2015-2017**. Trénujeme pondělky a středy od 16,00-17,30 na fotbalovém hřišti. Chceš-li poznat krásu fotbalu a nové kamarády přijď se na nás podívat.

Mgr. Eva Horová

NOVÍ OBYVATELÉ

28. června 2021 se **do Lišic čp. 131** ke své partnerce Petře Procházkové (*1984) přistěhoval **Richard Ježek** (*1985). Přistěhoval se z Plzně.

12. srpna 2021 se do novostavby **čp. 284 z Přeštic přistěhoval Radek (*1974) Burle (pochází z Dolní Lukavici čp. 14) s manželkou Ludmilou (*1979) a dcerami Kristýnou (*2002), Terezou (*2006) a Adélou (*2010)**. Dolní Lukavici si vybrali, protože je odtud blízko Přeštic, kam chodí jejich nejmladší dcera do školy i do kroužků a také proto, že zde mají rodinu – Hanu a Františka Burlovi. Líbí se jim tu také klid a blízkost přírody. V neposlední řadě také sdělili, že mají štěstí na fajn sousedy.

JUBILANTI ČERVENEC

Minarčicová H., L	60 let
Machulda Pavel, DL	50 let
Květoňová Naděžda, L	50 let

SRPEN

Králová Růžena, DL	93 let
Hajžmanová J., DL	83 let
Šesták František, K	82 let
Turek František, DL	60 let
Dvořáková Iveta, DL	50 let
Havlíčková Radka, DL	50 let

Obec Dolní Lukavice všem gratuluje a přeje hodně zdraví do dalších let.

HLASATEL – časopis obyvatel Dolnolukavicka. Vydává Obec Dolní Lukavice. Vychází 8x v roce v nákladu 450 výtisků. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Za obsah článků odpovídají jejich autoři. Registrováno MK ČR E 12350 Adresa redakce: Obecní úřad Dolní Lukavice 134, 334 44. Archiv www.dolni-lukavice.cz, zodpovědný redaktor Michal Böhm – ekonom@dolni-lukavice.cz, grafika Michal Böhm, Mirka Štychová. Členové redakční rady: Mgr. Eva Horová, Mirka Štychová.